

kynferðisbrot, gegna skilyrðislausri tilkynningaskyldu til hlutaðeigandi barnaverndarnefndar, sbr. 12. gr. laga um vernd barna og ungmenna nr. 58/1992.

Óheimilt er að afgreiða í söfnuði eða sóknarnefnd mál er varðar ætlað kynferðisbrot.

7. gr.

Mæli lög ekki á annan veg er talsmanni og starfsmönnum þjóðkirkjunnar skylt að gæta þagmælsku um einstök mál sem kunna að verða rekin á grundvelli starfsreglna þessara.

Um aðgang að upplýsingum um einstök mál skal farið að gildandi lögum á hverjum tíma.

8. gr.

Meintur gerandi í kynferðisbrotamálum skal talinn saklaus meðan mál hans er til meðferðar.

Skal veita honum og fjölskyldu hans stuðning eftir föngum og aðstoða hann við að finna aðra nauðsynlega hjálp.

9. gr.

Kostnaður við starfrækslu fagráðs og talsmanna, svo og annar kostnaður sem hlýst af starfsreglum þessum, skal greiddur úr kristnisjóði, samkvæmt nánari ákvörðun kirkjuráðs. Kirkjuráð ákveður við gerð fjárhagsáætlunar fyrir kristnisjóð hverju sinni, framlög til fræðslustarfs og forvarna sbr. 3. gr.

10. gr.

Starfsreglur þessar sem settar eru skv. 59. gr. laga um stöðu, stjórn og starfshætti þjóðkirkjunnar öðlast gildi 1. janúar 1999. Starfsreglur þessar skal endurskoða innan tveggja ára frá gildistöku þeirra.

Reykjavík, 10. desember 1998.

Jón Helgason
forseti kirkjuþings.

Gunnar Sveinsson
þingskrifari.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð um gerð og búnað ökutækja, nr. 411 11. nóvember 1993.

1. gr.

1. gr. breytist þannig:

- a. Liðir 01.13 (1) og (2), sbr. reglugerð nr. 83/1997, orðist svo:
- (1) Bifreið með leyfða heildarþyngd 3500 kg eða minna sem aðallega er ætluð til vöruflutninga, eða hefur áfestan búnað, og hlotið hefur viðurkenningu sem sendibifreið skv. EBE tilskipun nr. 70/156 með síðari breytingum, síðast með tilskipun nr. 98/14, enda hafi bifreiðinni ekki verið breytt hvað varðar fólks- eða farmrými.
 - (2) Bifreið með leyfða heildarþyngd 3500 kg eða minna, sem aðallega er ætluð til vöruflutninga eða hefur áfestan búnað og er að hámarki fyrir 6 farþega og ekki hefur hlotið viðurkenningu skv. lið (1) telst vera sendibifreið ef munur á burðargetu bifreiðar og reiknaðri þyngd ökumanns og farþega er meiri en sem nemur samanlagðri þyngd farþega samkvæmt eftirfarandi:

$$P-(M+75+N \times 68) > N \times 68.$$

P = heildarþyngd bifreiðar

M = eiginþyngd bifreiðar

N = fjöldi farþega. *

* Ökumaður reiknast 75 kg en hver farþegi 68 kg.

- b. Liður 01.14 (1), 1. mgr., orðist svo:

Bifreið sem aðallega er ætluð til vöruflutninga, eða hefur áfestan búnað, með leyfða heildarþyngd meiri en 3500 kg og er að hámarki fyrir 6 farþega. Munur á burðargetu bifreiðar og reiknaðri þyngd ökumanns og farþega skal vera meiri en sem nemur samanlagðri þyngd farþega samkvæmt eftirfarandi:

$$P-(M+75+N \times 68) > N \times 68.$$

P = heildarþyngd bifreiðar

M = eiginþyngd bifreiðar

N = fjöldi farþega. *

* Ökumaður reiknast 75 kg en hver farþegi 68 kg.

2. gr.

4. gr. breytist þannig:

Liður 04.10 (3), sbr. reglugerð nr. 70/1998 og nr. 102/1998, orðist svo:

Ef uppblásanlegur öryggispúði er við framsæti fyrir farþega skal á vel sýnilegum stað við sætið vera myndmerki skv. ECE reg. nr. 94. Þetta gildir þó ekki um sæti sem hefur búnað sem hindrar að púðinn geti blásist upp á meðan barnabílstóllinn er í sætinu.

3. gr.

5. gr. breytist þannig:

Liður 05.30 (3), sbr. reglugerð nr. 242/1994, orðist svo:

Stýrisbúnaður dráttarvélar og virkni hans telst vera fullnægjandi ef ákvæði EBE tilskipunar nr. 75/321 með síðari breytingum, síðast með tilskipun nr. 98/39, eru uppfyllt.

4. gr.

6. gr. breytist þannig:

- a. Liður 06.07 (1), orðist svo:

Hemlarnir skulu uppfylla ákvæði EBE tilskipunar nr. 71/320 með síðari breytingum, síðast með tilskipun nr. 98/12, eða ákvæði ECE reglna nr. 13 hvað varðar gerð og uppbyggingu, eða sambærileg ákvæði.

- b. Liður 06.10 (9), sbr. reglugerð nr. 83/1997, orðist svo:

Aksturshemill skal uppfylla kröfur um lágmarkshemlunargetu við heithemlun skv. EBE tilskipun nr. 71/320 með síðari breytingum, síðast með tilskipun nr. 98/12, eða sambærileg ákvæði.

- c. Liður 06.10 (18), sbr. reglugerð nr. 401/1994, orðist svo:

Hemlabúnaður bifreiðar og virkni hans telst vera fullnægjandi ef viðkomandi ákvæði EBE tilskipunar nr. 71/320 með síðari breytingum, síðast með tilskipun nr. 98/12, eru uppfyllt.

- d. Liður 06.50 (16), sbr. reglugerð nr. 401/1994, orðist svo:

Hemlabúnaður eftirvagns og virkni hans telst vera fullnægjandi ef viðkomandi ákvæði EBE tilskipunar nr. 71/320 með síðari breytingum, síðast með tilskipun nr. 98/12, eru uppfyllt.

e. Liður 06.52 (7), orðist svo:

Aksturshemill skal uppfylla kröfur um lágmarks hemlunargetu við heithemlun skv. EBE tilskipun nr. 71/320 með síðari breytingum, síðast með tilskipun nr. 98/12, eða sambærileg ákvæði.

5. gr.

7. gr. breytist þannig:

a. Liður 7.10 (8), sbr. reglugerð nr. 242/1994, orðist svo:

Glitaugu bifreiðar skulu vera viðurkennd og e-merkt í samræmi við EBE tilskipun nr. 76/757 með síðari breytingum, síðast með tilskipun nr. 97/29, E-merkt í samræmi við ECE reg. nr. 3.02 eða DOT-merkt í samræmi við FMVSS staðal nr. 571.108.

b. Liður 07.50 (6), sbr. reglugerð nr. 242/1994, orðist svo:

Glitaugu eftirvagns skulu vera viðurkennd og e-merkt í samræmi við EBE tilskipun nr. 76/757 með síðari breytingum, síðast með tilskipun nr. 97/29, E-merkt í samræmi við ECE reg. nr. 3.02 eða DOT-merkt í samræmi við FMVSS staðal nr. 571.108.

6. gr.

9. gr. breytist þannig:

a. Liður 09.10 (6), orðist svo:

Bifreið sem dregur ökutæki sem hindrar baksýn með áskildum speglum skal búin viðbótar baksýnisspeglum á báðum hliðum. Speglarnir skulu gera ökumanni kleift að sjá beggja vegna aftur með ækinu.

b. Liður 09.30 (4) orðist svo:

Dráttarvél skal búin a.m.k. einum spegli í flokki I. Ef dráttarvélin dregur eftirvagn eða tengitæki sem hindrar baksýn skal hún búin viðbótar baksýnisspeglum á báðum hliðum. Speglarnir skulu gera ökumanni kleift að sjá beggja vegna aftur með ækinu.

c. Liður 09.30 (7), sbr. reglugerð nr. 242/1994, orðist svo:

Baksýnisspeglar dráttarvélar og speglunarsvið þeirra með tilliti til staðsetningar telst vera fullnægjandi ef ákvæði EBE tilskipunar nr. 74/346 með síðari breytingum, síðast með tilskipun nr. 98/40, eru uppfyllt.

7. gr.

12. gr. breytist þannig:

Nýr liður, 12.30 (8), orðist svo:

(8) Hönnunarbundinn hámarkshraði dráttarvélar telst innan marka ef ákvæði í EB tilskipun nr. 97/54 eru uppfyllt.

8. gr.

14. gr. breytist þannig:

Liður 14.30 (3), sbr. reglugerð nr. 83/1997, orðist svo:

Hámarksþyngd dráttarvélar og þyngd á ása hennar telst innan marka ef ákvæði EBE tilskipunar nr. 74/151 með síðari breytingum, síðast með tilskipun nr. 98/38, eru uppfyllt.

9. gr.

18. gr. breytist þannig:

a. Liður 18.10 (14), sbr. reglugerð nr. 70/1998, orðist svo:

Ef bifreið með dísilhreyfli uppfyllir ekki ákvæði um takmörkun mengandi efna í útblæstri skv. EBE tilskipun nr. 70/220 með síðari breytingum, síðast með tilskipun nr. 98/77, skal dísilhreyfill bifreiðarinnar uppfylla ákvæði um takmörkun mengandi efna

í útblæstri skv. EBE tilskipun nr. 88/77 með síðari breytingum, síðast með tilskipun nr. 96/1, eða sambærilegar reglur.

- b. Liður 18.11 (2), sbr. reglugerð nr. 283/1996 og nr. 70/1998, orðist svo:
Fólksbifreið skal uppfylla ákvæði um takmörkun á mengandi efnum í útblæstri skv. EBE tilskipun nr. 70/220 með síðari breytingum, síðast með tilskipun nr. 98/77, eða sambærilegar reglur.
- c. Liður 18.12 (8), sbr. reglugerð nr. 401/1994 og nr.70/1998, orðist svo:
Hópbifreið sem búin er hreyfli með rafkveikju skal uppfylla ákvæði um takmörkun mengandi efna í útblæstri skv. EBE tilskipun nr. 70/220 með síðari breytingum, síðast með tilskipun nr. 98/77 eða sambærilegar reglur.
- d. Liður 18.13 (2), sbr. reglugerð nr. 401/1994 og nr. 70/1998, orðist svo:
Sendibifreið skal uppfylla ákvæði um takmörkun mengandi efna í útblæstri skv. EBE tilskipun nr. 70/220 með síðari breytingum, síðast með tilskipun nr. 98/77, eða sambærilegar reglur.
- e. Liður 18.14 (2), sbr. reglugerð nr. 401/1994 og nr. 70/1998, orðist svo:
Vörubifreið sem búin er hreyfli með rafkveikju skal uppfylla ákvæði um takmörkun mengandi efna í útblæstri skv. EBE tilskipun nr. 70/220 með síðari breytingum, síðast með tilskipun nr. 98/77, eða sambærilegar reglur.

10. gr.

19. gr. breytist þannig:

Liður 19.12 (1), orðist svo:

Ef í hópbifreið er höfuðrofi skal hann geta rofið straum til allra straumrásna nema til ökurita, fjarskiptabúnaðar, hættuljóskeyra og opunarrofa fyrir hurð að utanverðu.

11. gr.

21. gr. breytist þannig:

- a. Liður 21.10 (5), orðist svo:

Tengistóll fyrir festivagn skal þannig gerður og honum þannig komið fyrir að eðlilegur þungi komi frá vagninum á ása bifreiðarinnar og að vagninn hafi nægilegt rými við bifreiðina.

Rofi til að aflétta læsingu á færanlegum tengistól skal tengdur gaumljósi og þannig gerður og frá læsingarbúnaðinum gengið að stóllinn haldist læstur þegar rofanum er ekki haldið í virkri stöðu.

- b. Nýr liður 21.10 (6), orðist svo:

- (6) **Gildistaka:** Ákvæði liðar 21.10 (4) og (5) gilda einnig um bifreið sem skráð er fyrir gildistöku reglugerðarinnar.

12. gr.

Viðauki II, sbr. reglugerð nr. 83/1997, breytist þannig:

- a. Í stað „3“ í kröfum við tilskipun nr. 72/245/EBE komi 4.
- b. Í niðurlag töflu komi:

97/54/EB

Hönnunarbundinn
hámarkshraði dráttarvélar.

Talan 5 í dálkunum
D1 og D2

13. gr.

Viðauki III, sbr. reglugerð nr. 83/1997, breytist þannig:

Í niðurlag skrár undir liðnum „Dráttarvélar“ komi:

97/54/EB

12.30 (8)

Hönnunarbundinn
hámarkshraði dráttarvélar.

14. gr.

Reglugerð þessi sem sett er samkvæmt 60. gr. umferðarlaga, nr. 50 30. mars 1987, svo og með hliðsjón af I. og II. kafla II. viðauka við EES samninginn, öðlast þegar gildi.

EB gerðir sem vísað er til eru birtar í Stjórnartíðindum EB, EES viðbættum. Skráningarstofan hf. veitir nánari upplýsingar um efni einstakra tilskipana og hvar þær er að finna.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 15. desember 1998.

F. h. r.

Þorsteinn Geirsson.

Guðni Karlsson.

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Menntunarsjóð málm- og véltæknigreina.

1. gr.

Fræðsluráð málmíðnaðarins stofnar hér með sjóð til að sinna fræðslumálum í málm- og véltæknigreinum ásamt netagerð.

2. gr.

Sjóðurinn heitir Menntunarsjóður málm- og véltæknigreina. Heimili hans og varnarþing er í Reykjavík.

3. gr.

Stofnfé sjóðsins er kr. 500.000 -fimm hundruð þúsund 00/100- og skal það mynda höfuðstól hans. Stofnfé sjóðsins skal ávallt haldast óskert að raungildi. Tekjur sjóðsins eru vaxtatekjur, frjáls framlög m.a. í formi tækja, búnaðar og kennslugagna ásamt söluhagnaði eigna.

4. gr.

Tilgangur sjóðsins er:

1. Að styðja fræðslustarf í málm- og véltæknigreinum ásamt netagerð m.a. með því að leggja til tæki, búnað og kennslugögn sem notuð verða við starfsnám.
2. Að hafa umsjón með framlagi sjóðsins til starfsnáms í greinunum.
3. Að stuðla að aukinni menntun í málm- og véltæknigreinum ásamt netagerð.
4. Að styrkja rannsóknir og nýjungar tengdar iðnaðinum.
5. Að efla starfsemi, sem eykur tengsl skóla og atvinnulífs.
6. Að styrkja efnilega nemendur til framhaldsnáms og veita viðurkenningu þeim, sem skara fram úr í námi í málm- og véltæknigreinum sem og netagerð.
7. Að styrkja verkefni, sem stuðla að bættu öryggi og aðbúnaði í greinunum.

5. gr.

Stjórn sjóðsins er skipuð 5 mönnum. Samtök iðnaðarins og Samiðn, samband iðnfélaga, tilnefna 2 fulltrúa hvort til tveggja ára. Í fyrsta sinn er annar fulltrúi þessara tveggja aðila tilnefndur til eins árs og hinn til tveggja ára. Þá skal framkvæmdastjóri Fræðsluráðs málmíðnaðarins sitja í stjórn. Stjórnin kýs sér formann og ritara og skal formennskan skiptast milli Samiðnar og Samtaka iðnaðarins. Stjórnin heldur fundi svo oft sem þörf krefur þegar formaður eða tveir stjórnarmenn óska þess.

Varastjórnendur skulu tilnefndir með sama hætti og aðalstjórnendur og skal Fræðsluráð málmíðnaðarins tilnefna varamann framkvæmdastjórans.